Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36484
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

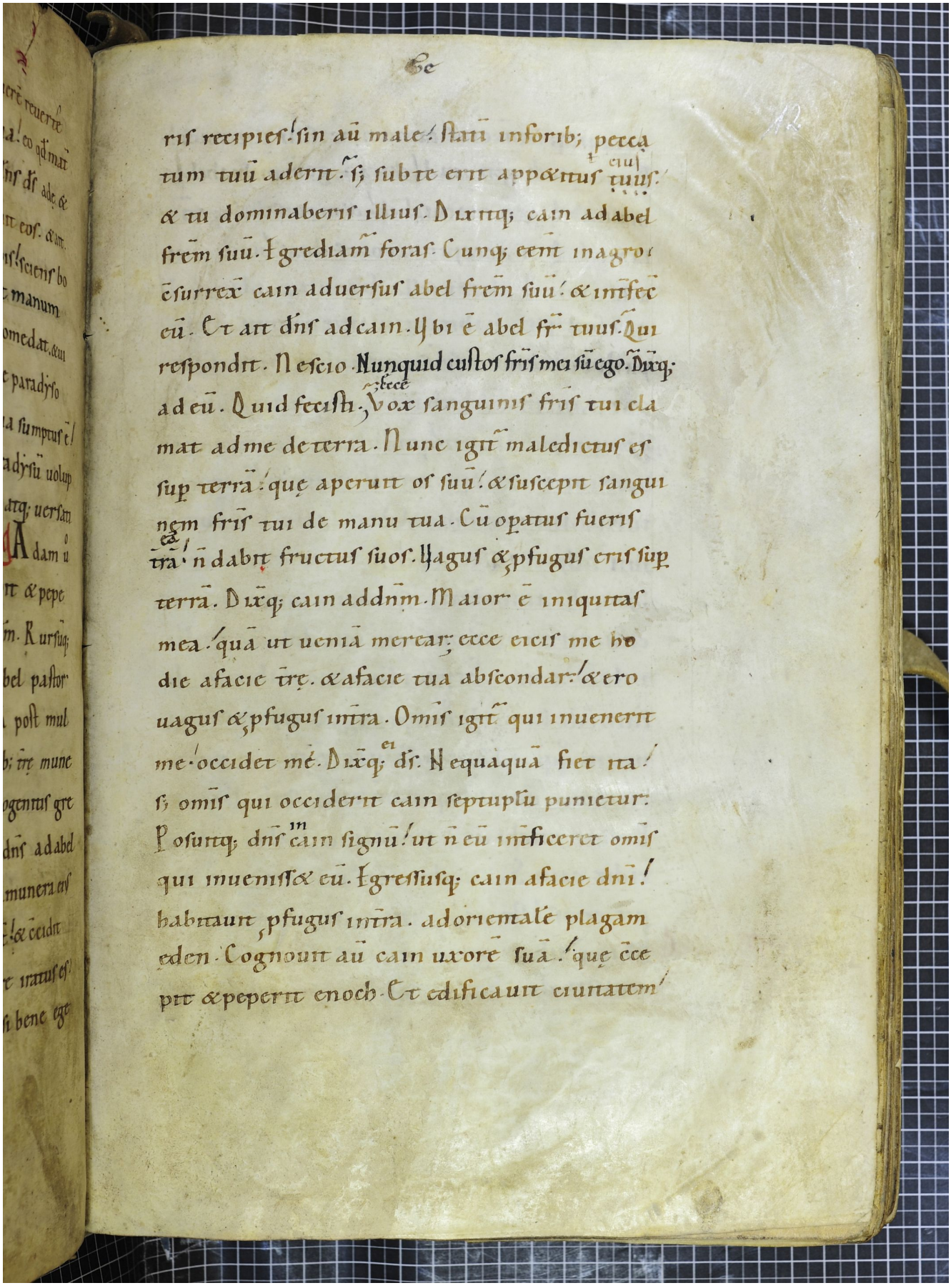

ris recipies. sin aũ male. statĩ inforib; pecca
tum tuũ aderit. s; subte erit appetitus eius tuus.
& tu dominaberis illius. Dixitq; cain ad abel
frẽm suũ. Egrediam̃ foras. Cunq; eẽnt in agro.
c̃surrex̃ cain aduersus abel frẽm suũ. & intfec
eũ. Et ait dn̄s ad cain. Ubi ẽ abel fr̃ tuus. Qui
respondit. Nescio. Nunquid custos fr̃is mei sũ ego. Dixq;
ad eũ. Quid fecisti. ecce vox sanguinis fr̃is tui cla
mat ad me de terra. Nunc igit̃ maledictus es
sup terrã. que aperuit os suũ. & suscepit sangui
nem fr̃is tui de manu tua. Cũ opatus fueris
ea tr̃a. n̄ dabit fructus suos. Uagus & pfugus eris sup
terrã. Dixq; cain ad dn̄m. Maior ẽ iniquitas
mea. quã ut ueniã merear; ecce eicis me ho
die a facie tr̃e. & a facie tua abscondar. & ero
uagus & pfugus in tr̃a. Omis igit̃ qui inuenerit
me. occidet me. Dixq; ei dn̄s. Nequaquã fiet ita.
s; omis qui occiderit cain septuplũ punietur.
Posuitq; dn̄s in cain signũ. ut n̄ eũ intficeret omis
qui inuenisset eũ. Egressusq; cain a facie dn̄i.
habitauit pfugus in tr̃a. ad orientale plagam
eden. Cognouit aũ cain uxorẽ suã. que c̃ce
pit & peperit enoch. Et edificauit ciuitatem